

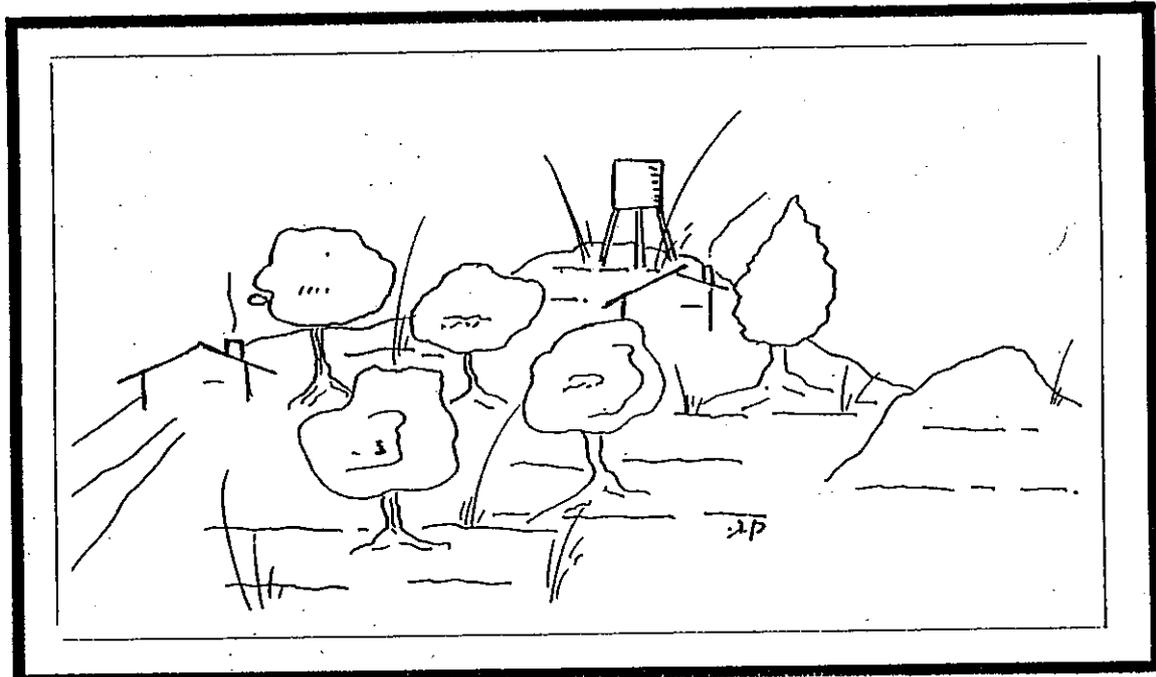
1.6/27

פנימי 114

קול קורא מצופית

כל קורה בצופית

מידעון המושב

13 יולי 90

גיליון 6

על נכסי צופית:

שמו הטוב של מושב צופית ומרכזיותו של המושב ליישובי הסביבה הוא פועל יוצא של מגוון הנכסים במושב.

מבני הציבור, מוסדותיו, ונכסיו השונים "העלו" את צופית על "מפת" היישובים המבוטסים והמוצלחים כבר לפני שנים רבות.

לא כל מושבי הסביבה זכו בנכסים כמו שלנו, ועל כך אנחנו יכולים להיות גאים.

נכסי צופית הם בבעלותה ובאחריותה של האגודה, והנהלת המושב היא האחראית לתחזוקתם ולשמירתם של אותם נכסים.

את וועדת הנכסים מייצג באופן פעיל ביותר אריה אבן, אשר תורם מזמנו ומרצו למען שמירה על הקיים ומעודד את המשך הפיתוח והעשייה.

רצינו להראות צד אחר של עשייה למען המושב, והפעם מזווית שלא תמיד רואים.

וועדת נכסים היא הוועדה "העשירה" ביותר ונוטלת סך של 30000 ש"ח מסל התקציב של מושב צופית לשנת 1990.

תקציב זה כבר עומד על אותו סכום כמעט ארבע שנים ונדמה שהוא עדיין נמוך מדי, ביחס למה שנחוץ.

אריה בחר לפעול בוועדת נכסים משום שהוא רואה חשיבות יתרה בשמירה ובטיפוח נכסי המושב, ומשום שלדעתו צריך גם התמצאות והבנה בכל הנושא.

עם אריה אבן שוחח אורי מורג והרי לפניכם תקציר השיחה.

- * למה מיועד עיקר התקציב של וועדת הנכסים?
- עיקר התקציב מופנה לשיפוץ כבישי המושב ולתחזוקת מבני הציבור השונים.
- * קיימת טענה שבמשך השנים רוב המשאבים הכספיים הופנו לפיתוח כבישים, מדרכות ונוי רק לאורכו של כביש אחד ואילו רחובות שלמים במושב נותרו כפי שהם ללא מגמת פיתוח.
- קיימת תכנית מגירה ישנה לפתח את השטח בין בית העם לבית רובין ולהפכו לגן זכרון לזכר וותיקי וראשוני צופית.
- יש גישושים ראשוניים בנושא, ורעיונות שעדיין לא יצאו לפועל.
- * אילו דברים בוצעו בשנה האחרונה?
- ראשית, אנו שיפצנו את גן השעשועים בהרחבה, דאגנו למשטח חולי ולמעקה בטיחות בצידו המקלט.
- עבודות השיפוץ עדיין לא הסתיימו, ובקרוב נוסיף עוד פנס תאורה שיאיר את כל שטח גן השעשועים.
- מגרש הכדורגל: - בתקופה הקרובה נתחיל בהכשרת המגרש לקראת הפיכתו למשטח דשא.
- נבצע חריש רציני ונכין מערכת השקיה לכל השטח בעלות מוערכת של 5000 ש"ח. כסף זה יופנה מתקציב וועדת נכסים.
- את הדשא נשתול בכוחות משותפים תוך גיוס כל בני הנוער במושב, וכמובן חברים שיהיו מוכנים לעזור.
- על הנושא יפקח מבחינה מקצועית עזרא בן עזר.
- * ומי ידאג ויטפל בדשא לאחר שתילתו ובמשך כל ימות השנה?
- בשלב ראשון אני אדאג לכך, ובכל מקרה עדיף שהנושא יטופל ע"י גורמים מהמושב שאכפת להם והעיקר שלא יועבר לידו קבלני משנה, אשר מייקרים את עלויות האחזקה באופן משמעותי.
- * כיצד ומאיזה מכסת מים ילקחו המים לצורך השקיית הדשא?
- ד"ר קובליבקר תורם למושב צופית 2000 קוב מים ממכסתו האישית וכמות זו בהחלט עונה על כל הצרכים.
- * של מי היתה היוזמה לשתילת הדשא, וזאת לאחר 57 שנות אחיזה בקרקע? ...
- היוזמה היא של טיבה פלטר, אשר עושה רבות למען הנוער בצופית. היא דוחפת את הנושא והנהלת המושב מקדמת בברכה את היוזמה. אני אישית כחבר הנהלה אדאג שנוער צופית יקבל את הטוב ביותר.

- המשך מדף קודם. תאורת רחובות:-- וועדת נכסים אחראית גם על נושא זה, ובשנה האחרונה הוחלט במושב 22 פנסי תאורה (כל המערכת) אשר עוצמתם פי ארבע מהפנסים הקודמים, ובתקופה הקרובה יתווסף פנס נוסף ע"י משק קינאר.
- * כמה עולה לנו תאורת הרחובות במשך שנה?
 - הסכום מוערך ב-8000 ש"ח לשנה, שהם כ-80 ש"ח במוצק לכל משק (עבור שנה).
 - * מה בנוגע לבית העם?
 - בית העם הוא מבנה ישן מאד, ועקב כך הוא נזקק לעיתים קרובות לתיקונים שונים.
- בית הספר בצופית היה הצרכן הגדול ביותר של בית העם וילדי בית הספר הסבו לו נזקים שונים, כגון: קריעת רשתות, פגיעה בכסאות ובריפוד ועוד. הוחלט שוועד הורי בית הספר בצופית ישלם סכום סימלי של 50 ש"ח בעבור כל חזרה או מופע שיתקיים בבית העם ובסיכום שבע"פ התחייב סגן יו"ר המועצה האזורית להוסיף על הסכום הזה עוד כ-100 ש"ח.
- נכון להיום, המועצה האזורית מתכחשת לסיכום, וועד הורי בית הספר סירב לשלם את מלוא הסכום כפי שנדרש.
- וועד הוריים טען שבית הספר השתמש בבית העם רק פעמיים, ואילו אנו יודעים על שימוש רב יותר. כיום נושא זה עדיין בבירור, אך מה שבטוח הוא, שאין לנו כוונות להיות "ספונסרים" זלספוג הוצאות מיותרות בגין שימוש חסר אחריות של בית הספר.
- * בצופית קיימים שני בתים, אשר המושב נוהג להשכירם. האם בתים אלה הושכרו? אם כן, למי ובאיזה מחיר?
 - הבית שע"י משפחת בן גרא הושכר עד היום תמורת 400 דולר לחודש ולאחר פינויו ע"י משפחת אורפז הוחלט להשכירו שוב.
- צופית פרסמה הודעה ונתנה את זכות הראשונים לבני צופית. לאחר שלא נתקבלו בקשות מבני המושב הוחלט לפרסם מודעה בעיתון, והבית הושכר תמורת סכום של 500 דולר (ולאחר סיוד כללי שעלה כ-1000 ש"ח).
- קיים בצופית בית נוסף שנמצא מאחורי ביתו של יהודה בק, והוא הושכר ליוסי קוסובר תמורת סכום של כ-150 ש"ח לחודש.
- * אריה, מדוע המקלטים בצופית כל כך מוזנחים ומדוע מושב צופית לא דאג בתחילת הקייץ לבצע בהם הדברה מפני יתושים?
 - מקלטי צופית אינם בתחום האחריות של וועדת נכסים, כי אם בתחום אחריותה של וועדת הבטחון...
 - * לסיום הייתי רוצה לשאול אותך מתי תהיה במושב בריכת שחייה?
 - בימים אלה של צמצום מכסות המים למושב ולחקלאים אין הצדקה לקיומה של בריכה.

לסיכום: אנו שמחים לראות שבצופית יש מי שאכפת לו, מי שדואג ועושה והעיקר שתנופת הפיתוח לא תעצר. אנו מקווים שתושבי צופית יענו בחיוב לבקשותיהם של חברי ועדת הנכסים, מכיוון שבכוונת הדברים לשפר את המצב, ולא לפגוע באופן אישי. בפירגון השבועי זוכים השבוע אריה אבן- על תרומתו האינטנסיבית למען המושב וד"ר קובליבקר- על תרומתו הנאה למען איכות החיים במושב.

בברכה המערכת.

"רוחו של בית":

אנו מביאים בפניכם סיפור שנכתב בשנת 1968, סיפור נחמד מההיסטוריה של מושב צופית.

הסיפור נכתב על ביתה של משפחה מסויימת בצופית ובשבוע הבא נספר בביתו של מי מדובר.

זכותו של "הבית" היא בכך, שעוד נבנה לפני כ-4 עשרות שנים, והוא קרוב למבואות הכפר, וניצב בפרשת דרכים, באופן שכל הנכנס ויוצא עובר לידו. ואומנם המשפחה המסועפת זכתה עם עלייתה על הקרקע לבית זה, שבלט בחיצוניותו ובפנימיותו.

מאושרים היו המתישבים כשזכו ב"פיסת" קרקע ובמגורים צנועים ו"בעבודה מרובה". כי בעצם, כל מגמתם ותקוותם בעת שעבדו אצל אחרים - לזכות לאותו יום נכסף.

באין תחבורה וכבישים, התרגלו לשרך רגליהם בחולות ובבוץ קילומטרים מרובים כדי לספק צורכי העבודה, המשק והבית. וכשבכל זאת הרגליים כבדו מלבוסט ימים ולילות בשבילי העפר והחולות, נפל הפור על הבית הזה. הן מבחינת מקומו והן מבחינת דייריו שהוא יקל על הכפר כולו, שכן, שימש לצורכי דואר.

תיבת דואר למשלוח מכתבים וחלוקתם לא היתה בכלל במקום זה ולא בסביבה. לשם כך צריכים היו ללכת למושבה המרוחקת. והנה משרד הדואר קבע מספר כולל של "תיבה" לכפר כולו ו"דואג" מיוחד דאג להביא את "שק הדואר" לאוטו בודד ונודד, העושה דרכו לאורך היישובים הצדדיים בסביבה. אחד מבני הבית דאג בעוד מועד לרדת ל"כביש" העפר, לחכות "זמן" ולקבל את השק (אם בכלל הגיע) ולהביאו למרפסת הבית שהכילה רק גגון ורצפה, והיתה פתוחה לכל הרוחות...

אז הוקל לאנשי הכפר, וברצון סבו וביקרו ל"מרפסת" לזכות בדברי דואר, נוספו להם גם העתונים ומצרכים קלים, בקיצור "מרפסת הבית" נהפכה לאכסניה. ביקורים ופגישות של תושבי הכפר עם בני הבית - נעשו ממש להרגל ולדרך טבע.

במרוצת השנים, עם התפתחותה של הארץ והתפתחותו של הכפר, גדלו המשפחות, אף הוגדלו ושונו הבתים. במקום המרפסות הפתוחות נבנו חדרי מגורים נוספים, נסללו כבישים והתחבורה השתפרה. ענפי המשק השונים התרחבו והיו זקוקים לידים עובדות.

במקום "תיבת הדואר" האחידה זכה הכפר בחלוקת דואר ישירה על ידי דוורים לכל בית ממש כמו בישוב גדול.

שימו לב ... שימו לב ...

שכנים חדשים:

ישבנו וחשבנו על איכו נושאים אפשר לכתוב והנה התברר שבמושבו הגדול מתגוררות משפחות רבות שהינן ב"חזקת משפחות חדשות בצופית" ובעצם מעט מאד ידוע לנו עליהם ולהם ידוע מעט מאד עלינו. החלטנו לעשות מעשה וביקשנו באדיבות מאחת המשפחות החדשות לארח את המערכת לשיחת הכרות. הבחירה נפלה מן הסתם על משפחת חייט המתגוררת במושב מאז חודש ספטמבר 89, ולכל מי שעדיין לא יודע, משפחת חייט קנתה את משק בנקוביץ' ז"ל. אל משפחת חייט הגענו ביום ג' ה- 26/6 בשעות הערב וערכנו הכרות עם שלומית חייט וילדיה: בן, גל, אור, ולו. משפחת חייט הגיעה למושב צופית ממעלה אפרים לאחר אחת עשרה שנים של חיים בישוב הצופה אל בקעת הירדן. בעלה של שלומית, שלום, הוא חובב זואולוגיה מושבע וכדרכם של רבים גם תחביבו הפך למקצוע. במעלה אפרים הוא הקים בשותפות מפעל לייצור עיניים מזכוכית לפוחלצים. רוב התוצרת מיוצאת לחו"ל ומסתבר שאפשר גם אחרת. (מה לעשות - לעשות!!!) נכון להיום המפעל עדיין ממוקם במעלה אפרים ושלוש עושה את הדרך למפעל מדי יום ביומו. הם מתכוונים להעביר את המפעל לאזור המרכז ומחכים להזדמנות נאותה. שלומית עבדה בזמנו באוניברסיטת ירושלים כמורה לעברית לעולים חדשים ולסטודנטים זרים ולא מזמן הצטרפה לצוות העוסק בכתיבת ספר להוראת עברית לילדים עולים במסגרת המרכז לטכנולוגיה חינוכית. לו ואור לומדים בכיתות א' ו-ב' בבית הספר בצופית גל לומד בכיתה ז' בבית הספר עמי אסף ובן הבן הבכור לומד בכיתה יא' בבית הספר אורט כ"ס. הבחירה במושב צופית נעשתה על רקע חיפוש מסגרות חינוכיות טובות יותר לילדים תוך שילוב של מגורים באוירה כפרית ובאיכות חיים. אז נאחל למשפחת חייט כל טוב ונאחל להם שימצאו בצופית את כל מה שחיפשו בטרם בואם הלום.

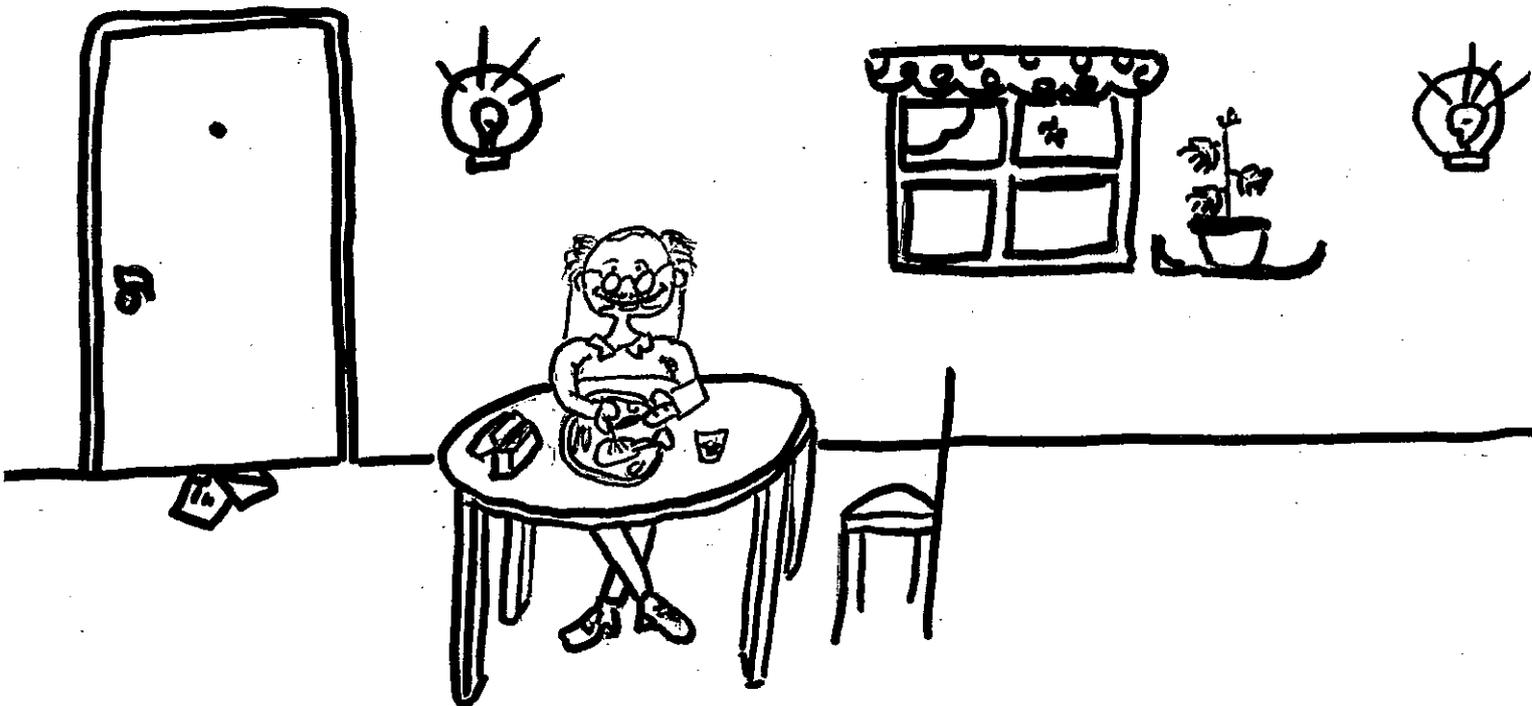
*****בברכה המערכת.

העיתונות מובאת הביתה עוד עם זריחת השמש, וספקים דואגים למצרכים. עם ה"התרחבות" חדלו ופסקו הביקורים בבית, כי לא היה בהם עוד צורך. והנה דוקא על סף החיים החדשים, אחרי התלאות המרובות חלה וניקטף בדמי ימיו אבי המשפחה של הבית, ואבל כבד עטף את המשפחה ואת החברים. אך החיים דורשים ותובעים את שלהם ומחייבים להתרגל למצב. האלמנה מתגחמת בילדיה ובנכדיה הסובבים אותה וממשיכים בטיפוח המשק. הותקנה טלוויזיה בבית והיא, המתנוססת מעל גג ביתה מזכירה לכל עובר, כי הנה זהו "הבית" והמרפסת, העטופים הרבה זכרונות משותפים, ולקראת יום העצמאות אף הזמינה "אם הבית" רבים לפקוד את ביתה, ליהנות באמצעות הטלוויזיה מהחג ואמנם נענו.

היתה זו התכנסות ראשונה לאחר עשרות שנים עת חדלו הביקורים "בבית" בעטייה של התפתחות הכפר.

עיני הנאספים תרו וחיפשו להכיר מקום "המרפסת" ונתברר שבתוך "סאלון" יושבים. שוחחו ונזכרו במעשים שהיו "בימים ההם". היה זה יומה הגדול של אם הבית שזכתה להתכנסות מחודשת בביתה שלה אחרי הרבה שנים.

מאת אנשל לבנדיגר.

וועדת תרבות:

וועדת תרבות כבר פועלת כחודש ימים
מגלגלת מספר רעיונות וכל זאת ללא
מסגרת תקציב מאושרת.
בוועדה משתתפים: ציפי ומשה לזר,
חנה גרינפלד, פינלה יעקובובסקי,
שרה בן-גרא, אפרים אברמסון, עזרא בן עזר,
שושי עמית, רוחלה שפירא ואורי מורג.
וועדת תרבות החליטה להתארגן ולהעריך
לקראת חג המושב שיתקיים ב- 4 לאוקטובר
(רישמו את התאריך בלוח השנה).
בכוונתנו להציג תערוכה שתשקף היבטים
ונושאים שונים של המושב.
התערוכה תהיה חלק מההכנות לחג ואותה
ירכז משה לזר.
בנוסף לתערוכה נקיים גם תכנית אמנותית
אשר נמצאת כרגע בשלבי תיכנון ראשונים.
כל מי שברשותו חומר ארכיוני כגון:
תמונות, סיפורים, חפצים וכו' יוכל
לסייע ולתרום להכנת התערוכה.
אתם מוזמנים להציע נושאים, תכנים ורעיונות
וכל המרבה הרי זה משובח.
מוזמנים לתרום ממרצם כל בעלי הכשרונות.

ליליק.

